

בְּקִדְמִיתָא נְחֵשׁ, כְּמָה דְאִתְמַר, (משלי ל) דִּרְךָ נְחֵשׁ עָלֵי צוּר. נְחֵשׁ, הָא אֲתִידַע דְאִתְעַר צוּר. (נ"א וְאִתְמַר צוּר) בְּאֵן אֲתֵר אֲתַגְלִי, הֵכָא אֲתַגְלִי דְכְתִיב הִנְנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר. וּמֵאֵן צוּר. כְּמָה דְאִתְ אָמַר (דברים לב) הַצּוּר תָּמִים פְּעֻלוֹ, וְתַמָּן יָדַע מִשֶּׁה הִיךְ קָאִים נְחֵשׁ עָלֵי צוּר. וְהָא אוֹקִימָנָא מִלִּי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי לִישְׁתִּיק קָרָא יְאוּת שְׂאִילְתָּא. אֶלָּא הָא כְּתִיב, וְהִפִּיתָ בְּצוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם. אָמַר לִיָּה, וְדַאי הֵכִי הוּא, דְלִית לָךְ כָּל שְׂמָא וְשְׂמָא, מְאִינוּן שְׂמָהֶן קְדִישִׁין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְלָא עֵבֵד נְסִין וּגְבוּרָאֵן, וְאִפִּיק כְּלָא דְאֶצְטְרִיךְ לְעֶלְמָא, כָּל שְׂכָן לְאִפְקָא הֵכָא מִיָּא.

אָמַר לִיָּה, אִי הֵכִי, הָא כְּתִיב, (תהלים עח) הֵן הִפָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם. מֵאֵן מְחִי לְשִׁמְיָה. אָמַר לִיָּה, פְּטִישָׁא חֲרִיפָא, בְּקִטְרוּי יְדִיעַ, וְאִתְ שְׂאִיל דָּא. אֶלָּא תָּא חֲזִי, בְּכָל אֲתֵר צוּר גְּבוּרָה, וְכַד בְּעִי קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַחָה, אוֹ לְאִלְקָהָ, אֲתַעַר גְּבוּרָה דָּא וְהוּא גְּבוּרָה מְחִי וְלָקִי, וְדָא הוּא דְכְתִיב, הֵן הִפָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם. וְאִי לָאוּ דְאִתְעַר צוּר, וְלָקִי בְּאֲתֵר דְאֶצְטְרִיךְ, לָא נְבִיעִין מִיָּא.

אָמַר לִיָּה, אִי הֵכִי, הָא כְּתִיב, (דברים לב) צוּר יִלְדֵךְ תְּשִׁי. וְתַנִּינָן מְאִי תְשִׁי, כְּלוּמַר חֲלֻשְׁתָּ לִיָּה. אָמַר לִיָּה וְדַאי הֵכִי הוּא, דְאֶלְמָלִי יִנְדַעוּן חֲיִיבָא, דְהָאִי צוּר זְמִינָא לְאִתְעַרָא לְקַבְלִיָּהּ, וְלְאִלְקָהָ לֹון, יִמְנַעוּן מְלַמְיָחַב קָמִיָּה, אֶלָּא חֲלֻשָׁא אִיָּהִי בְעִינִיָּהּ, הוּאִיל וְלָא מְסַתְפְלִי בָּהּ, וְלָא מְסַתְפְלִי בְּאִרְחִיָּהּ (ס"א בכרסִיָּהּ) וְעַל דָּא צוּר יִלְדֵךְ תְּשִׁי.

בְּנִסִּים, וְרִשׁוּם בּוּ הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן. בְּתַחֲלָה לְנְחֵשׁ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (משליכט) דִּרְךָ נְחֵשׁ עָלֵי צוּר. וְנַאֲמַר נְחֵשׁ, הֲרִי נוֹדַע שְׂמַעוֹרֵר צוּר. וְנַאֲמַר צוּר) בְּאִיזָה מְקוֹם הַתְּגֻלָּה? כָּאֵן הוּא הַתְּגֻלָּה, שְׂכַתוּב הִנְנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר. וּמָה זֶה צוּר? כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (דברים לב) הַצּוּר תָּמִים פְּעֻלוֹ. וְשָׁם יָדַע מִשֶּׁה אִיךְ עוֹמֵד נְחֵשׁ עָלֵי צוּר. וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ אֵת הַדְּבָרִים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם הִיָּה הַכְּתוּב שׁוֹתֵק - יִפָּה שְׂאֵלְתָּ. אֶלָּא הֲרִי כְּתוּב, וְהִפִּיתָ בְּצוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם. אָמַר לוֹ, וְדַאי כִּף הוּא, שְׂאִין לָךְ כָּל שֵׁם וְשֵׁם מְאוּתָם שְׁמוֹת קְדוּשִׁים שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא עוֹשֶׂה נְסִים וּגְבוּרוֹת וּמוֹצִיא כָּל מָה שְׂצָרִיךְ לְעוֹלָם, כָּל שְׂכָן לְהוֹצִיא כָּאֵן מַיִם.

אָמַר לוֹ, אִם כִּף, הֲרִי כְּתוּב הֵן הִפָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם. מִי מְכָה אֵת שְׂמוֹ? אָמַר לוֹ, פְּטִישׁ חֲרִיף יְדוּעַ בְּהַפְאוּתִיו, וְאִתְהָ שׁוֹאֵל אֵת זֶה? אֶלָּא בַּא רְאָה, בְּכָל מְקוֹם צוּר זֶה גְּבוּרָה, וּכְשֶׁרוּצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַכּוֹת אוֹ לְהַלְקוֹת, מִתְעוֹרְרַת גְּבוּרָה זוֹ, וְאוּתָהּ הַגְּבוּרָה מְכָה וּמְלַקָּה. וְזֶהוּ הַכְּתוּב (תהלים עח) הֵן הִפָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם. וְאִם לֹא שְׂמַתְעוֹרֵר צוּר וּמְלַקָּה בְּמְקוֹם שְׂצָרִיךְ - לֹא נוֹבְעִים מַיִם.

אָמַר לוֹ, אִם כִּף, הֲרִי כְּתוּב (דברים לב) צוּר יִלְדֵךְ תְּשִׁי. וְשִׁנִּינוּ, מָה זֶה תְשִׁי? כְּלוּמַר הַחֲלֻשָׁת אֹתוֹ. אָמַר לוֹ, וְדַאי כִּף זֶה, שְׂאֵלְמָלָא יָדַעוּ הַרְשָׁעִים שֶׁהַצּוּר הַזֶּה עֲתִיד לְהַתְעוֹרֵר כְּנִגְדָם וּלְהַלְקוֹת אוֹתָם, יִמְנַעוּ מְלַחְטָא לְפָנָיו, אֶלָּא חֲלֻשָׁא הוּא בְעִינִיָּהּ, הוּאִיל וְאִינָם מְתַבּוֹנְנִים בּוֹ וְלֹא מְסַתְפְלִים בְּדַרְכֵיהֶם (בכסאֹותֵיהֶם), וְעַל זֶה צוּר יִלְדֵךְ תְּשִׁי.

רבי אבא אמר, אית צור, ואית צור, מסטרא דצור עלאה, נפק צור אחרא. ומאי צור עלאה. צור דכל צורים. ומאי איהו, ההוא דאולידת לישראל, דכתיב צור ילדך תשי. דהא מסטרא דצור עלאה דלעילא, נפקא צור אחרא. מסטרא דאימא, נפקא גבורה.

ואזלא הא כהא דאמר רבי אלעזר, כתיב (תהלים קו) מי ימלל גבורות יי'. מאי גבורות יי'. לאכללא אימא עלאה דכלא, דאף על גב דלאו איהי דינא, מסטרהא אשתכח, דהא מסטרהא (דף ט"ד ע"ב) גבורה אשתכח, ובגיגי כף צור עלאה אקרי. (דברים לב) ותשפח אל מחוללך, דא נהירו דאבא. מאי ניהו. חסד עלאה, דאיהו נהירו דאבא.

הו אמר רבי אבא, מים בכל מקום, הא ידיעא, וקודשא ברין הוא בהאי צור אתער לארקא מיא, דהא לא אתחזי, (אלא מגדולה) ודא הוא את וניסא דקודשא ברין הוא. ועל דא שבח דוד ואמר, (תהלים קיד) ההפכי הצור אגם מים וגו'. ומשמע ההפכי, דהא לאו ארחוי דצור בכך.

ועל דא, בצור עלאה, אפיק מיא מאתר דלתתא. ומה שמיה דההוא דלתתא. סלע. דכתיב, (במדבר כ) והוצאת להם מים מן הסלע. ובמה אפיק האי סלע מיא. בחילא דצור דלעילא.

רבי שמעון אמר, (דברים לב) הצור תמים פעלו מאי משמע הצור תמים פעלו. דאתהפך צור, למעבד פעלו דתמים. ומאי איהו. אברהם. דכתיב ביה (בראשית יז) היתהלך לפני והיה תמים. ודהו ההפכי הצור אגם מים, ומשמע תמים פעלו, ודא אברהם.

בשעתא דא, אתהדר הצור, תמים. בשעתא

רבי אבא אמר, יש צור ויש צור. מצד הצור העליון יוצא צור אחר. ומה זה צור העליון? צור של כל הצורים. ומהו? אותו שהוליד את ישראל, שכתוב צור ילדך תשי. שהרי מצד של הצור העליון שלמעלה יוצא צור אחר. מצד האם יוצאת גבורה.

וזה הולך כמו מה שאמר רבי אלעזר. כתוב (תהלים קו) מי ימלל גבורות ה'. מה זה גבורות ה'? להכליל את האם העליונה של הכל. שאף על גב שאינה דין, נמצא מצדה, שהרי הגבורה נמצאת מצדה, ולכן נקראת הצור העליון. (דברים לב) ותשפח אל מחוללך - זה אור של אבא. מה הוא? חסד עליון, שהוא אור של אבא.

עוד אמר רבי אבא, מים בכל מקום, הרי ידוע, והקדוש ברוך הוא מתעורר בצור הזה להוריק מים, שהרי לא ראוי ואלא מגדלות, וזהו אות ונס של הקדוש ברוך הוא, ועל זה שבח דוד ואמר, (תהלים קיד) ההפכי הצור אגם מים וגו'. ומשמע ההפכי, שהרי אין דרך הצור בכך.

ועל זה בצור העליון הוציא מים ממקום שלמטה. ומה שמו של אותו שלמטה? סלע, שכתוב והוצאת להם מים מן הסלע. ובמה הוציא הסלע הזה מים? בכח הצור שלמעלה.

רבי שמעון אמר, הצור תמים פעלו, מה משמעו של הצור תמים פעלו? שהתהפך הצור לעשות פעלו של תמים. ומיהו התמים? אברהם, שכתוב בו (בראשית יז) היתהלך לפני והיה תמים. ודהו ההפכי הצור אגם מים, ומשמע תמים פעלו, וזה אברהם.

בשעה זו הופך הצור לתמים.

אחרא תננינא, פד (אתענש) בעא משה לאפקא
מיא בהאי צור, בחוביהו דישראל, לא
אתהדר תמים, בקדמיתא. ביה זמנא, אתרעם
משה ואמר, צור ילדך תשי. כלומר, חלשת
ליה ממה דהוה בקדמיתא, דבגינה לא
אשתכח תמים השתא, ואתעביד (ביה) דינא,
מה דלא הוה ביומי ילדך, כלומר עולימך.

אמר רבי אבא, מאי דכתיב היש יי בקרבנו
אם אין. וכי טפשינן הווי ישראל דלא
ידעי מלה דא, והא חמו שכינתא קמיהו,
וענני כבוד עליהו דסחרון לון, ואינון אמרו
היש יי בקרבנו אם אין, גוברין דחמו זיו
יקרא דמלביהון על ימא, ותנינן, ראתה
שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל, אינון
אשתכחו טפשינן, ואמרו היש יי בקרבנו אם
אין.

ארא הכי קאמר רבי שמעון, בעו למנדע, בין
עתיקא סתימאה דכל סתימין, דאקרי
אין. ובין זעיר אפיין דאקרי יי. ועל דא, לא
כתיב היש יי בקרבנו אם לא, כמה דכתיב
הילך בתורתו אם לא. אלא היש יי בקרבנו
אם אין.

אי הכי אמאי אתענשו. אלא על העבדו
פרודא, ועבדו בנסיונא, דכתיב ועל
נסותם את יי. אמרו ישראל, אי האי נשאל
בגוונא חד. ואי האי נשאל בגוונא אחרא. ועל
דא מיד ויבא עמלק.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם. (שמות)
(יז) רבי יוסי פתח, (ישעיה לב) אשריכם זרעני
על כל מים משלחי רגל השור והחמור.
אשריכם זרעני על כל מים, תמן תנינן, כמה
מים וכמה מים משתפחין. זפאין אינון
ישראל, דלית זרעא להו, אלא על המים,

בשעה שניה אחרת, פשרצה
(כשנענש) משה להוציא מים בצור
הזה, בחטאי ישראל לא חזר
לתמים כמו בהתחלה. באותו זמן
התרעם משה ואמר, צור ילדך
תשי. כלומר, החלשת אותו ממה
שהיה בתחלה, שבשכילך לא
נמצא עכשו תמים, ונעשה (בו) דין,
מה שלא היה בימי ילדך, כלומר
עלומיך.

אמר רבי אבא, מה זה שכתוב
היש ה' בקרבנו אם אין? וכי היו
ישראל טפשים שלא ידעו דבר
זה, והרי ראו שכינה לפנייהם
וענני כבוד עליהם, שמקיפים
אותם, והם אומרים היש ה'
בקרבנו אם אין? אנשים שראו
את זיו כבוד מלכם על הים,
ולמדנו שראתה שפחה על הים
מה שלא ראה יחזקאל, הם נמצאו
טפשים ואמרו היש ה' בקרבנו
אם אין?

ארא כך אמר רבי שמעון, רצו
לדעת בין העתיק הנסתר של כל
הנסתרים שנקרא אין, ובין זעיר
אנפיין שנקרא ה', ולכן לא כתוב
היש ה' בקרבנו אם לא, ככתוב
הילך בתורתו אם לא, אלא - היש
ה' בקרבנו אם אין.

אם כך, למה נענשו? אלא משום
שעשו פרוד, ועשו בנסיון,
שכתוב ועל נסתם את ה'. אמרו
ישראל, אם זה - נשאל בגון אחד,
ואם זה - נשאל בגון אחר. ולכן
מיד - ויבא עמלק.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידם. רבי יוסי פתח, (ישעיה לב)
אשריכם זרעני על כל מים משלחי
רגל השור והחמור. אשריכם זרעני
על כל מים - שם שנינו כמה מים
וכמה מים נמצאים. אשריכם
ישראל שאין להם זרע אלא על
המים, שכתוב ויחננו שם על
המים. אותם שהיו תחת ענפי

דְּכַתִּיב וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם, אֵינּוֹן דְּהוּוּ תַּחֲתוֹ
עֲנִפֵי אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

דְּתַנְיָא, אֵילָנָא אֵית לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהוּא
אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיפָא, וּבִיה אֲשַׁתְּכַח
מְזוּנָא לְכָלָא. וְהוּא אַתְּחַם בְּתַרִּיסָר תַּחֲוּמִין,
בְּמַתְקָלָא, וְאַתְתַּקַּף בְּאַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא.
וְשַׁבְעִין עֲנִפִין אַחֲדִין בִּיה וַיִּשְׂרְאֵל מִשְׁתַּפְּחִי
בְּגוּפָא דְהוּא אֵילָנָא. וְאֵינּוֹן שַׁבְעִין עֲנִפִין
סַחְרָנָא דְלַהוּן.

וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשָׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה
עֵינּוֹת מַיִם וְשַׁבְעִים תְּמָרִים, וְהָא
אוּקְמוּהָ, וְאַתְמַר בְּכַמְה אֶתְר. מַאי וַיַּחֲנוּ שָׁם
עַל הַמַּיִם. אָלָא בַּהּ הוּא זְמַנָּא, שְׁלִיטוּ עַל
אֵינּוֹן מַיָּא, דְּאֵינּוֹן תַּחֲתוֹ עֲנִפִין דְּאֵילָנָא,
דְּאַקְרוּן (תהלים קכד) הַמַּיִם הַיְזִדוֹנִים. וְעַל דָּא
אַשְׁרִיכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם.

מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, אֵינּוֹן תְּרִין כְּתָרֵי
שְׁמָא לָא, דְּאַחֲדִין בְּהוּ עֲמִין עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּאַקְרוּן שׁוֹר וְחֲמוֹר. וְהֵינּוּ
דְכַתִּיב, (בראשית לב) וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר. בְּגִין
דְּלָבָן חֲפִים הָוָה בְּתַרְשִׁין וּבְאֵינּוֹן כְּתָרִין
תַּתְּאִין, וּבְאֵינּוֹן בַּעַל לְאוּבָדָא לְיַעֲקֹב, כְּמָה
דְכַתִּיב, (דברים כו) אַרְמֵי אוּבָד אָבִי, וְהָא אַתְמַר.
וּכְשִׁישְׂרָאֵל זַפְאִין, מְשַׁלְּחֵי לְהוּ, וְלֹא יְכַלִּי
לְשַׁלְּטָאָה עַלֵייהוּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב מְשַׁלְּחֵי
רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר דְּלֹא שְׁלִטֵי בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, פֶּד מְזִדְּוֹגֵי כְּחַדָּא, לָא יְכַלִּי
בְּנֵי עֲלָמָא לְמִיקָם בְּהוּ, וְעַל דָּא (ד' ט"ה)
ע"א) כְּתִיב (דברים כב) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר
יַחְדָּיו. יַחְדָּיו דֵּיִיקָא. וְתַנְיָנָן, לָא יְהִיב אֵינִישׁ
דּוּכְתָא לְזֵינִין בִּישִׁין, דְּהָא בְּעוּבָדָא דְּפֶר נָשׁ
(לתתא), אַתְעַר מַה דְּלֹא אַצְטְרִיף. וְכַד מְזִדְּוֹגֵי
כְּחַדָּא, (לֹא יְכַלִּין לְמִיקָם בְּהוּ. מִבִּין סַטְרָא דְלַהוּן נַפִּיק)

הָאֵילָן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁשֻׁנֵנוּ, יֵשׁ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אֵילָן, וְהוּא אֵילָן גָּדוֹל וְחֹזֵק, וְכוּ
נִמְצָא מְזוּן לְכָל, וְהוּא נִתְחַם
בְּשָׁנִים עֶשֶׂר תַּחֲוּמִים, בְּמִשְׁקָל,
וּמִתְחַזֵּק בְּאַרְבַּע רוּחֹת הָעוֹלָם.
וְשַׁבְעִים עֲנִפִים אַחֲזִים בּוֹ,
וַיִּשְׂרְאֵל נִמְצָאִים בְּגוּף שֶׁל אוֹתוֹ
הָאֵילָן, וְאוֹתָם שַׁבְעִים עֲנִפִים
מְקִיפִים אוֹתָם.

וְהֵינּוּ שְׁפָתוֹב, וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשָׁם
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינּוֹת מַיִם וְשַׁבְעִים
תְּמָרִים, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְנִתְבָּאָר
בְּכַמְהָ מְקוֹמוֹת. מַה זֶה וַיַּחֲנוּ שָׁם
עַל הַמַּיִם? אָלָא בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁלְטוּ
עַל אוֹתָם הַמַּיִם, שְׁהֵם תַּחַת
הָעֲנִפִים שֶׁל הָאֵילָן, שְׁנִקְרְאִים
הַמַּיִם הַיְזִדוֹנִים. וְלָכֵן אַשְׁרִיכֶם
זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם.

מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר -
אוֹתָם שְׁנֵי כְתָרֵי הַשְּׁמָא לְ
שְׁהַעֲמִים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
אַחֲזִים בְּהֵם, שְׁנִקְרְאִים שׁוֹר
וְחֲמוֹר, וְהֵינּוּ מַה שְׁכַתוֹב וַיְהִי לִי
שׁוֹר וְחֲמוֹר. מִשּׁוּם שֶׁלָּבָן הָיָה
חֶכֶם בְּכִשְׁפִים וּבְאוֹתָם כְּתָרִים
תַּחְתּוֹנִים, וּבְהֵם רָצָה לְהַאֲבִיד אֶת
יַעֲקֹב, כְּפָתוֹב אַרְמֵי אוּבָד אָבִי,
וְהָרִי נֹאמַר. וּכְשִׁישְׂרָאֵל צְדִיקִים,
מְשַׁלְּחִים אוֹתָם, וְלֹא יְכַלִּים
לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, שֶׁלֹּא
שׁוֹלְטִים בְּהֵם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּשֶׁהֵם מְזִדְּוֹגִים
כְּאַחַד, לֹא יְכַלִּים בְּנֵי הָעוֹלָם
לְעַמֵּד בְּהֵם, וְלָכֵן כְּתוּב לֹא תַחְרוֹשׁ
בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו. יַחְדָּו דְּוִקָּא.
וְשִׁנְיָנָו, לֹא יִתֵּן אָדָם מְקוֹם לְמִינִים
רַעִים, שְׁהָרִי בְּמַעֲשֵׂה הָאָדָם וּלְמִשְׁחָה
מִתְעוֹרָר מַה שֶׁלֹּא צְרִיף,
וּכְשֶׁמְזִדְּוֹגִים כְּאַחַד, וְלֹא יְכַלִּים לְעַמֵּד
בְּהֵם. מִכֵּן הֲצַד שְׁלֵהֶם יוֹצֵאתוֹ מִהַתְּקִיפוֹת
שְׁלֵהֶם קִלְפָה שְׁנִקְרְאת כְּלָב, וְזוֹ
הַחֲצוּפָה מְכַלֵּם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (שמות